

Ariany

Revista associada a la
Premsa Forana de Mallorca

Any XXVII

Nº 203

Maig - Juny 1996

Telèfons d'interés

Ajuntament	56 11 82
Farmàcia	56 13 61
Col.legi Públic	56 13 20
Parròquia d'Ariany	56 12 02
Religioses franciscanes	56 12 13
Urgències (Insalud)	061
P.A.C. Vilafranca	56 05 50
Ambulàncies	55 40 75
Ambulàncies	20 65 65
Urgències Son Dureta ...	17 50 00
Guàrdia Civil	062
Bombers	085
Funerària Sant Joan	52 60 53
Telefon de l'esperança ..	46 11 12

Pluviometria**Maig**

Dia 4	2 l.
" 9 ...	28 l.
" 10 ...	33 l.
" 19 ...	17 l.
Total	80 l.

Juny

Dia 2	3 l.
" 3 ...	29 l.
" 4	7 l.
" 19	9 l.
" 23	4 l.
" 25	5 l.
" 26	9 l.
Total ...	66 l.

Ariany

Revista Local Independent
Plaça de sa Creu, 2
07529 Ariany
Telef. i fax: 56 12 87
D.L.: PM 207-1971
Edita

Associació Cultural Ariany
Grup de Redacció
Gabriel Frontera Mestre
Jaume Taberner Ribot
Catalina Pont Julià
Tomeu Bauçà Frontera
Margarida Taberner Ribot
Dibuixos
Jaume Capó Sansó
Imprimeix
Gràfiques SIBA

Els articles, cartes i comunicats
publicats en aquesta revista expressen
únicament l'opinió dels seus autors

Editorial**Més serietat i manco crispació**

Com tot vosaltres ja sabreu, aquestes darreres setmanes hi ha hagut una notícia que ha remogut un poc la tranquil·litat del nostre poble, el tema no podia ser-ne d'altre que l'abocador de les cendres que es produeixen a la incineradora de Son Reus.

Han aparegut algunes informacions a la premsa, on es deia, que descartat de moment Son Nuviet, una de les possibles destinacions d'aquestes cendres podrien ser les finques de Son Guillot o de Son Huguet. Aquestes suposicions s'han fetes degut a què es realitzaren unes proves als terrenys. Però hem de dir que aquestes proves també s'han fet en 28 llocs diferents de tota Mallorca i curiosament a l'únic lloc que han aixecat polèmica ha estat aquí.

En un principi es va agafar amb un poc d'indiferència, però de cop i volta la cosa va explotar d'una manera sobtada i fins i tot agressiva, nosaltres, de moment, no entrarem a analitzar els pros i els contres de què les cendres es duguin a Ariany, ja que és un tema tan delicat i personal, que segurament cadascun tindrà la seva opinió i el seu punt de vista, ara també hem de dir que el qui manco en sap més hi diu.

Lo desagradable del fet és que s'ha montat tota una campanya entorn a aquest tema que fa olor a política barata, pareix més una campanya de desprestigi personal, cap a certes persones d'Ariany, que no una campanya d'informació de la situació.

Creim que el primer que s'ha de menester és una gran serenitat, una gran serietat i una gran dosi de respecte. I, alerta amb les coses que es diven o es fan perquè dins el nostre poble no hem de menester divisions ni enfrontaments desagradables, fonamentats damunt unes suposicions.

S'hauria de fer una campanya d'informació. No de crispació. I, si arribat el cas de què oficialment es demani a l'Ajuntament per fer l'abocador, cosa que a hores d'ara no s'ha fet, el Batle s'ha compromès a fer un referèndum vinculant sobre aquest tema. Si arriba aquesta consulta al poble, llavors serà el moment en què la gent digui la seva d'una manera democràtica. Mentrestant, demanam serenitat, informació seriosa i respecte a les persones.

Rectificació

En el passat número, quan parlàvem del marquès d'Ariany, vàrem cometre dues errades, una és que l'actual marquès és don Nicolau Cotoner, i no com se deia a l'article don Iñigo Cotoner.

Don Nicolau Cotoner no resideix a Mallorca tal com es deia a l'article.

Aquest número ha comptat
amb el patrocini de

GOVERN BALEAR

Conselleria de Cultura, Educació
i Esports

Direcció general de Política
lingüística

La tolerància de la població mallorquina

L'objectiu de l'estudi era conèixer l'actitud de tolerància de la població que es considera mallorquina en relació als marginats i altres col·lectius socials. L'anàlisi fou realitzat a través d'una enquesta a més de 1.300 persones d'edats de 16 i més anys. Les enquestes intenten reflectir la reacció dels enquestats front a una sèrie de situacions, de les quals la que representa el nivell més alt és la situació 1 (No tendria inconvenient en casar-se amb una persona del col·lectiu) i la 7 (Les expulsaria del país o regió). La interpretació dels resultats ens mostra que la població que es considera mallorquina mantén una sèrie de prejudicis profundament arrelats en la seva consciència i mentalitat que encara avui no han estat superats. Les principals conclusions es poden resumir en els següents punts:

a) Segons l'opinió dels que es consideren mallorquins una tercera part dels enquestats considera que hi ha motius per marginar alguna persona. Entre els motius més importants destaquen el ésser drogodepenents, haver estat drogadoicte, ser portador del virus VIH (SIDA), ser homosexual - bisexual i haver estat a la presó.

b) Els mallorquins manifesten una actitud d'allunyament de certes pràctiques religioses. Unterç del total de persones enquestades es declara no creient. Els membres de la doctrina religiosa catòlica són els que registren el més alts índexs de tolerància, mentre que l'acceptació decau a les restants religions proposades (jueva, protestant i musulmana).

c) La població mallorquina mostra actituds que representen la persistència de reaccions negatives en relació a diverses minories de caire històric, com són els xuetes, i/o ètnic, com és el cas del col·lectiu dels gitanos/gitanes.

d) Les esmentades reaccions

negatives són extensives a altres col·lectius que han sofert marginació per raons de minusvalidesa física i/o psíquica. A ells s'han d'afegir altres col·lectius inclosos en els darrers anys en el món de la marginació i declarats com a problema social respecte els quals s'adopten actituds negatives de tolerància (expresidiaris expresidiaris, exdrogadoicte, portadors - portadores del virus VIH (SIDA), prostitutes - prostitutes) amb una molt baixa disposició de mantenir relacions permanents i íntimes amb ells.

e) La població mallorquina manifesta una certa actitud de desconfiança i un sentiment de prudència en relació a les persones originàries de països estrangers i, fins i tot, respecte a les provinents d'altres comunitats de l'Estat Espanyol, reacció que cal lligar amb un sentiment etnocentrista (preservació de la identitat cultural) i a la competència en el món del treball

(immigració estrangera).

Com a conclusió es pot afirmar que els impactes del desenvolupament econòmic no s'han reflectit en una superació dels antics prejudicis que continuen vigents en una bona part de la població mallorquina. Pensam que més que una modernització d'idees es tracta d'una mundanització de les formes de viure.

El coneixement de les actituds de la població mallorquina i les seves reaccions pot ajudar des d'ara a nous replantetjaments en què la tolerància entre les diferents persones i en relació als distints col·lectius socials sia una tasca vàlida per una coexistència pacífica i per gaudir d'una societat en que la discriminació no hauria de tenir lloc.

Dr. Pere A. Salvà i Tomás, coordinador.

Article agafat de la revista Justicia i Pau

Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern
18 de maig de 1996

Moltes gràcies a tots !

Aquest no és un anyno publicitari. És un anunci d'agraïment a tot el poble de Mallorca per la seva participació a la gran concentració del dia 18 de maig a la plaça Major de Palma, a la Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern.

Gràcies als joves i als grans, als de Palma i als de la Pref. Forana, al món de l'empresari i al món sindical, als professionals, als universitaris, als universitaris, al món de la cultura popular, a l'església mallorquina, a les entitats veïnals i mediterrànies, a les federacions de pensionats majors, a tots els mitjans de comunicació, als pares i mares d'alumnes, als parrainers d'entitats i col·lectius que aprenen el seu nom i la seva llengua per fer possible aquest gran dia.

A tots les institucions que feien costat a la Diada i a la seva realització, l'organització i desenvolupament de les Illes amb les Comunitats Històriques.

Les entitats organitzadores, i l'Obra Cultural Balear com a entitat coordinadora, volem donar-vos les gràcies a tots. A aquells milers de persones que arribareu a l'unisson l'himne Mosaic Humà i a tots els qui, des de ci o vintres, també en compartiu l'esperit i la llengua.

Gràcies a tots i continuem enllera!

Un home bo

Texte i fotog.: Joan Ferrer Ramis

Aquí tenim una persona humil, fent poc a poc la seva feina diària, La seva labor la podríem assimilar a Sant Alonso Rodríguez, que fent la feina de cada dia la Santa Església el va pujar als altars.

- Joan, quants d'anys fa que fas d'escolà major? Perquè tots te consideram l'escolà principal.

Vaig començar s'altre dia de pagès, com diríem a la pagesia.

- Si te donassin una pesseta per cada batejada que toques amb les campanes...

Podria comprar Cabrera i part de la mar.

- No t'embuies resant es rosari i al mateix temps tocant sa campana?

Qualque vegada toc dues vegades sa campana, però no passa res.

- Joan, diguès sa veritat, quantes botelles de vi de missa ja t'has begudes? perquè anant i venint, és bo de fer caure en la tentació...

Cap, no m'agrada.

- Hi ha feina així mateix per a tenir l'Església tan ben cuidada, no ho trobes?

Sí, però hi ha molta de gent que ajuda, de lo contrari seria impossible.

- Tú saps Joan, que endemés de la nostra Mare de Déu d'Atotxa, a Espanya n'hi ha tres més. Es a dir que hi ha tres pobles més Espanya que veneren la Mare de Déu d'Atotxa. A sa pròxima Fulleta, donaré relació d'aquets pobles i una mica d'història.

Es la primera notícia que en tenc, no ho sabia. No sé com t'arregles per a trobar aquestes coses.

- Joan, sa teva paga és molt grossa? Vull dir, si endemés de les benediccions que Déu i la Mare de Déu d'Atotxa te donen cada dia, hi ha qualque cosa més?

Ai Joan, tú sempre tan bromista. Déu i sa Nostra Patrona paguen molt bé i allà d'alt ho trobarem.

- Te fan enfadar qualque vegada els escolanets?

Són molt bons al.lots, qualque botella de vi de missa mig buida he trobat qualque vegada, però no vull dir que siguin ells.

- Hauràs conegut molts de rectors, vull dir capellans, vicaris, etc. desde que t'encuides de la Parròquia amb aquesta tan abnegada dedicació. Perquè és la veritat, per en Joan Maimó (de s'Auberg) la Parròquia pareix la seva segona casa.

Sí, he coneguts a tots, o quasi tots els que han estat aquí, per cert els anyor per ses bones relacions que amb ells sempre he tengut.

Arianyers, conservem sempre a n'aquest bon escolà perquè s'ho mereix. La seva dedicació quasi exclusiva, mai l'hi agraiem així com toca.

En Joan de s'Auberg cridant a n'es poble per anar a missa mentres resa el rosari

Un poc de tot

Biel Tovell

Abocador de cendres

No em queda més remei que començar aquesta secció amb l'abocador de les cendres que les darreres setmanes ha revolucionat el nostre poble.

D'entrada, he de confessar que em va sorprendre molt la notícia, acompanyada de fotografies, apareguda al «Diario de Mallorca» el passat 22 de Juny, amb la qual es donaven a conèixer les prospeccions efectuades a Son Guillot i Son Huguet per veure si els terrenys eren aptes per convertir-los en abocador de les cendres que es produeixen a la incineradora de Son Reus.

Aquestes prospeccions, s'han duit a terme a 28 llocs distints de Mallorca i per lo vist, d'aquests 28, n'hi ha 10 que compleixen els requisits d'impermeabilitat exigits, i entre ells hi estan els d'Ariany.

Aquesta notícia, un quans dies després també sortia al «Diari de Balears» amb el títol «Alarma popular a Ariany», va caure com una bomba dins el poble i de seguida

varen començar les manifestacions antiabocador, mitjançant la col·locació de banderes negres a finestres, cartells de «cendres no» i altres amb calaveres; i amb l'espargida «anònima» de cendres davant la casa del batle.

El GOB, grup ecologista sensible a n'aquest tipus de manifestacions, va organitzar una conferència-miting a la plaça el dissabte 22 de Juny amb la presència del Dr. Carles Amengual, per explicar tots els inconvenients de l'abocador. En aquesta conferència, varen assistir-hi unes 400 persones que es mostraren bastant sensibilitzades i davant la pregunta del dr. de si volien abocador, va haver-hi una resposta contundent: no.

Les accions posteriors, han sigut la recollida de signatures per part d'una sèrie de persones, amb una resposta més que important del poble.

Fins aquí i un poc resumits, els fets i és ara quan jo em deman, no creis que aquesta moguda està un poc dimensionada?

Aquí, fins ara, lo únic que s'han produït són unes prospeccions com les duites a terme a 28 punts més de Mallorca. Ningú no ha parlat de que demà comencin a venir camions o que s'hagin preparat terrenys per l'abocador, ni res per l'estil, exceptuant gent interessada políticament que ha parlat de milions, que per lo vist ja havia rebut el Toni «Rubi» pels terrenys de Son Guillot, quan en Toni ni ha sentit parlar de l'abocador, o suposats contractes en companyies de camions per fer el transport de les cendres cap aquí, quan la veritat és que tot són mentides.

Senyors, crec que hi ha gent que està pixant fora dels test; és hora d'exigir més serietat.

És un tema prou delicat i s'han de deixar assumptes personals i polítics apart; per actuar amb rigor i serietat en tot moment.

Davant el caire pres, vaig voler parlar amb el nostre batle per veure si em podia donar un poc de claretat damunt l'assumpte i a manifestar lo que podeu llegir a la entrevista que es publica en aquest número, que de moment no hi ha res i que tot lo que es fa, són especulacions; segons en Toni, tan sols hi ha un 1% de possibilitats de que aquest abocador es faci a Ariany, i que arribat el cas, sempre seria després d'un referèndum popular.

Com veis, tampoc hi ha necessitat de tanta alarma; si arriba el moment, ja ens movilitzarem, però de moment, consider que cal que hi hagi un poc de tranquil·litat i per si el cas, començar a informar-mos.

El poble, ha sentit les opinions contràries a l'abocador, i no estaria gens malament que també hi hagués qualcú que vengués a explicar si realment és tan dolent com ho pinten o hi ha informació interessada i targiversada.

També crec, que endamés de protestar i informar-se, el poble s'hauria de començar a concienciar de la importància del reciclatge, que si hi ha un contenidor verd i un blau a la plaça, no són per fer embalum, sino per tirar-hi vidre i paper, lo que suposa una quantitat molt important de residus que es poden tornar a emprar. Possiblement un tant per cent elevat de gent que ha posat signatutres i pot esser dels qui les han demanades, haurien de mirar la bossa dels fems que entreguen al camió; per aquí s'ha de començar, i després també pensar quantes vegades ha duit coses a tirar al clot obert d'es camp o a qualche torrent que ens ve de passada; això sí que ho és incontrolat i contaminant, però ningú ha posat el crit al cel, si anau a veure es clot fa feretat i de moment, a Déu gràcies, ningú ha mort ni han deixat de comprar-nos els alls, melons i altres coses. Per aquí s'hauria de començar!

I no voldria ara que vos pensassi que som un defensor de l'abocador, perquè ara ja començ a imaginar escrits en contra d'aquest, tan sols dic que ni és tan bó com qualcú pot pensar ni tan dolent com altres volen fer veure; abans de ser tan dràstics; ens hem d'informar; per després poder decidir amb coneixement de causa i no per allò de «m'han dit que diuen que han dit».

I per acabar un consell: agafau tres bosses de fems, una per vidre, una per papers i una altre per tot lo demás; aquesta darrera, el vespre cap al camió, les altres dues cada una al contenidor corresponent de la plaça. Si tothom ho fes així, tal volta a hores d'ara, no es parlaria tant d'incineradores ni abocadors i sí de plantes de reciclatge i compostatge.

Nou Govern Balear

A on també hi ha hagut una bona moguda, ha sigut per devers el Go-

vern Balear, on en qüestió de dies, hem tengut dos governs diferents encapçalats per dos presidents també diferents.

Cristòfol Soler, fins fa poc president del Govern, va aprofitar la nominació de Catalina Cirer com a nova delegada del Govern, per fer una remodelació, i les coses li sortiren de lo més malament.

Soler, amb un caire marcadament nacionalista, tenia descontenta a una gran majoria del PP, que no veia amb bons ulls la defensa del català com a llengua nostra, participant inclús a la «Diada per la llengua». Segons gent influent del PP, no es podia permetre tenir un president que tenia contenta a tota l'oposició i descontent a tot el partit que ell representava.

El «non plus ultra», fou la nominació d'una sèrie de consellers i la desaparició dels protegits d'en Cañellas del nou Govern, com era el cas d'en Flaquer o la nominació d'algun d'ells per conselleries sense gens de pes específic, com és el cas de Jaume Matas.

Fet públic i el nou Govern i posarse la maquinaria Cañellista en marxa, fou lo mateix amb el resultat final que tots coneixeu: destitució de Soler com a President del Govern Balear i nomi-

nació, després de dues votacions i més d'un disgust, de Jaume Matas per ocupar el càrrec, formant nou Govern que és el que actualment tenim, si quan surt aquesta edició de Sa Fulleta no hi ha hagut un altre cop d'estat.

Dins aquest truí, és trist veure consellers reclamats per la justícia per actuacions irregulars o personatges a l'ombra que són els qui fan i desfan, també reclamats per la justícia, i que amparats per la política segueixen sense esser jutjats.

Esper que Jaume Matas, com a gran treballador i tècnic que és, sàpiga capetjar el temporal i sigui capaç d'acabar l'estat d'aquests darrers mesos.

I dins tot aquest embolic, vull fer una menció especial per l'honradesa i fidelitat a unes idees del qui esteia cridat per esser conseller de cultura i que mai ho va arribar a esser, en Joan Marí Tur; amb persones com ell, segurament la política no seria el niu de víbores que és actualment.

Música clàssica per ses festes

Supòs que molts recordareu l'extraordinari concert que vàrem tenir fa dos anys per sa festa, enmarcat dins el programa de música clàssica al Pla de Mallorca.

Idò bé, enguany tornarem tenir l'ocasió de disfrutar, ja que Ariany, juntament amb Vilafranca, Llubí, Sencelles, Sant Joan i Costix ha sigut elegit perquè un d'aquests concerts es dugui a terme en el nostre poble.

L'actuació serà el diumenge 25 d'Agost i serà a càrrec de la Camerata Sa Nostra i Fanny Mari, soprano a l'església d'Ariany.

PLA DE MALLORCA
Festival de
Música Clàssica
 JULIOL - AGOST - SETEMBRE
 Mancomunitat del Pla

A Ariany no hi ha «paro»

El passat 9 de Maig, al diari «El Dia del Mundo», va aparèixer un reportatge damunt l'atur a Mallorca.

No sé fins a quin punt són fiables les dades però al manco, ens deixa de lo millor, ja que tant l'any 95 en data 31 de Març, l'atur registrat és 0 com també a l'any 96.

Ja dic que no sé si és molt fiable, però lo cert i segur és que dels 67 pobles de Mallorca, Ariany és l'únic que registre 0 a les dades de l'atur.

A Ariany hi ha més dones que homes

Seguint en reportatges i estadístiques, el passat 24 de Maig, al «Diari de Balears» va sortir-ne un damunt el nombre d'homes i de dones de les Balears.

Per lo vist, a Mallorca, hi ha 300.472 homes i 310.102 dones.

Per lo que fa referència al nostre poble, va sortir publicat que hi ha 405 homes i 437 dones, és a dir que hi ha 32 arianyeres més que arianyers.

Noves taxes per la recollida de fems

El passat 4 de Juny en una reunió mantinguda pels representants de la Mancomunitat d'es Pla a Porreres, es varen acordar els nous preus per la recollida de fems, suposant un 110 % d'augment respecte a les taxes anteriors.

Els nous preus seràn:

Particulars: 6.648 ptes anuals
 Supermercats: 40.644 ptes anuals
 Bars: 14.000 ptes anuals
 Restaurants: 46.000 ptes anuals

Guillem Frontera, director d'una enciclopèdia

El passat 19 de Maig, juntament amb el Diari de Balears, va aparèixer el primer capítol d'un nou coleccionable que surt cada diumenge amb aquest diari, la «Gran Enciclopèdia de la Pintura i l'Escultura a les Balears».

Apart d'esser un coleccionable totalment recomanable cal significar que el director del mateix és el nostre paisà Guillem Frontera.

Bartomeu Rotger, aleshores conseller de cultura va significar que aquesta enciclopèdia satisfaria unes aspiracions pedagògiques i artístiques que tenia desde feia molt de temps, i que el fet de que un escriptor, un

expert, un humanista i un gestor cultural de la talla i experiència de Guillem Frontera fos el coordinador, era una garantia de solidesa de l'enciclopèdia.

I realment, veient els capítols que fins ara han sortit, no queda més remei que ratificar les opinions de l'exconseller i donar l'enhonorabona a n'en Guillem per aquest nou treball que ha duit a terme.

Per cert, i seguint amb en Guillem, si podeu no us perdigueu les col·laboracions que cada dissabte surten al Diari de Balears; extraordinàries.

Ariany temps enrera

- 1.- Maria Febrer
- 2.- Magdalena Font
- 3.- Joan "Pipo"
- 4.- Maria Alzamora

- 5.- Maria Rubí
- 6.- Magdalena Ferrer
- 7.- Joan Mestre

50 preguntes a Sebastià Ramis Riera

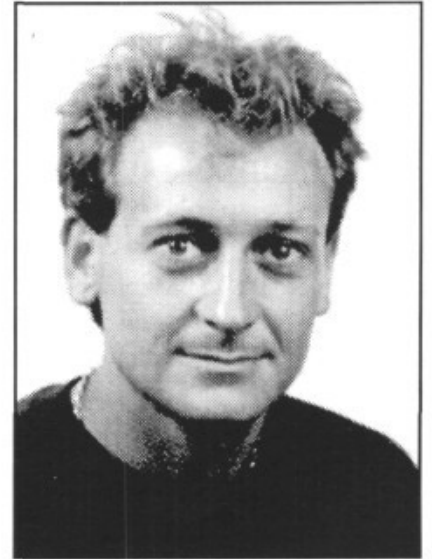
Mª Magdalena Genovart, Jerònia Sansó, Juan Carlos Vanrell

Una vegada més hem fet les 50 preguntes a una persona del nostre poble. Les hem fetes a n'en Sebastià Ramis, més conegut per en Sebastià «Murero».

- 1.- **Nom i llinatges**
Sebastià Ramis Riera
- 2.- **Malnom**
Murero
- 3.- **Edat**
27 anys
- 4.- **Professió**
Picapedrer
- 5.- **Un Hobby**
Sa bicicleta
- 6.- **Llegeixes qualche diari o revista? Quins?**
«Última Hora» i altres revistes
- 7.- **Un personatge històric. Per què aquest?**
El marquès Nicolau Cotoner, per ésser marquès d'Ariany
- 8.- **Un personatge actual. Per què aquest?**
N'Indurain, perquè és el millor
- 9.- **Amb qui t'agradaria passar un dia complet? Per què?**
Amb l'equip del «Real Madrid», perquè ho som
- 10.- **Tens algun ídol? Qui? Què admires d'ell/a?**
Laurent Jalabert. Admir la seva forma física
- 11.- **El Madrid o el Barça? Per què?**
El Madrid, de tota la vida, perquè som antibarcelonista
- 12.- **Quina llengua, català o espanyol? Per què?**
Mallorquí, perquè som de Mallorca
- 13.- **Un/a cantant. Què t'agrada d'ell/a?**
En Tomeu Penya, m'agrada sa seva música
- 14.- **Un actor. Què t'agrada d'ell?**

- Bruce Willis
- 15.- **Una actriu. Què t'agrada d'ella?**
Michel Pheiffer, m'agrada tot
 - 16.- **Un esportista. Per què aquest?**
Butragueño
 - 17.- **Un fet històric. Per què aquest fet i no un altre?**
Sa Independència d'Ariany, perquè som independent
 - 18.- **Un bon record**
El naixement de la meua filla
 - 19.- **Un mal record**
La mort del meu sogre
 - 20.- **Quin país o ciutat t'agradaria visitar? Per què?**
Santo Domingo, pels seus paisatges, les platges,...
 - 21.- **Aniries a sa Lluna? Per què?**
No, perquè no hi tenc cap feina ni una
 - 22.- **Creus en el més enllà? Per què?**
No, perquè el món és aquí
 - 23.- **Hi ha Cel i Infern? Per què penses així?**
Sí, però són aquí
 - 24.- **Creus que hi ha vida a altres mons? Per què?**
No ho sé
 - 25.- **Què penses de les drogues?**
Una de les coses pitjors que hi ha
 - 26.- **I de l'avortament?**
Que depèn de cadascú
 - 27.- **Una flor**
L'orquídea
 - 28.- **Un arbre**
El garrover
 - 29.- **Un plat de cuina**
Els macarrons
 - 30.- **Una postre**
Tarta de wisky
 - 31.- **Una beguda**
Sa cervesa
 - 32.- **Una dansa**
El ball modern

- 33.- **Una cançó**
«Illes dins un riu»
- 34.- **Un fet inoblidable**
El dia que em vaig casar, per tot com va ser el dia
- 35.- **Una pel·lícula**
«Jungla de cristal»

- 36.- **Un esport**
El ciclisme
- 37.- **T'agrada viure a Ariany. Per què?**
Sí, perquè és tranquil
- 38.- **Si no visquessis a Ariany, a quin poble t'agradaria viure? Per què?**
Un poble per l'estil, perquè m'agrada molt sa tranquil.litat
- 39.- **Què és lo que més t'agrada d'Ariany? Per què?**
Sa tranquil.litat, perquè no m'agrada es trui dels pobles grans
- 40.- **Lo que menys. Per què?**
Que el jovent s'en vagi, perquè d'aquesta marxa en el nostre poble només quedaran vells

41.- Si tú poguessis, què canviaries del nostre poble? Per què?

Que hi hagués un poc més de vida en quant a sa feina i diversió

42.- Per tú, qui creus que ha estat la persona més important en tota la història d'Ariany? Per què?

El marquès Nicolau Cotoner Cotoner, tant per l'ajuda que va donar per la Independència d'Ariany, com per altres coses

43.- Com veus el futur d'Ariany?
Bé

44.- Quina qualitat admires més de la persona?
Sa sinceritat

45.- Quin defecte creus el pitjor?
S'enveja

46.- Què és lo que més t'hauria agradat ésser dins aquesta vida, parlant de professió? Per què?

Amb el que soc està bé pequè m'agrada

47.- Què és lo que manco t'hauria agradat ésser? Per què?

Miner, perquè no ho trob una vida

48.- Si no fossis qui ets, qui t'agradaria ésser? Per què?

Un altre com jo, perquè no em consider ni molt ni poc

49.- Si tenguessis una vara màgica i et concedís 3 desitjos, què demanaries? Per què?

Menys guerres, salut i feina per a tothom, perquè són les tres coses que trob més importants

50.- Una despedida
Salut

Ariany és molt important

Joan Ferrer Ramis

Si alguna vegada, per casualitat, anau a la Plaça d'Espanya de Sevilla, podreu observar que davant cada un d'els bancs (per seure), hi ha el corresponent mapa de la regió, i una petita memòria de la mateixa.

Per exemple Castella, anomena un dels reis més importants, i en terra hi ha el mapa amb les ciutats i pobles més importants.

Balears: fa menció al Rei en Jame I, el Conqueridor, i també com els altres, el mapa de Mallorca, amb els pobles de més importància: hi ha Manacor, Lluçmajor, Felanitx, etc

Però a mí me va cridar molt l'atenció que pobles de 6.000 habitants, 10.000, 8.000, etc de Malloca no hi són. I així ho vaig fer notar a unes persones que venien amb jo, i que precisament eren d'un poble de 2.600 habitants, i aprop del nostre. Me respongueren, que era natural, perquè només hi havia els més importants per l'indústria, per els habitats,...

Però mirant i mirant i fixant-mi

bé, vaig veure, i els vaig dir que el nostre poblet ARIANY hi era, i ben remarcat. Com no els va agradar, canviàrem de conversa i jo els vaig dir que pot ésser petit Ariany, però, és molt important, tant és així, que s'enrecordaren de noltros l'any 1929 a la exposició Internacional de Sevilla. La fotografia ho demostra.

Associació de la tercera edat

El dia 15 de juny, 112 socis d'aquesta associació varen disfrutar d'una de les excursions més meravelloses que mai s'havien duit a terme, amb el recorregut següent:

Sortida a les 9 hores del matí del Local Social; arribarem a Lluc, damunt les 10 hores, i disfrutarem d'un bon berenar de panades, fetes aposta i amb molt de gust per el forn d'Ariany i un bon vi de Jumilla. Una passada de berenar.

A les 11, tots ja érem a la Basílica de Lluc sota la mirada de la Verge, on escoltàrem una Salve cantada per els Blavets. Acte seguit i amb gran devoció vàrem oir missa celebrada pel Pare prior del monestir, en acció de gràcies a la Verge, perquè conservi la salut a les persones majors d'aquesta Associació.

A la una del migdia partírem cap al Port de Pollença, Alcúdia, Inca i San-

ta Maria, on també ens trobàrem amb un dinar molt exquisit al restaurant Ruycal, amb el menú següent: arròs a la marinera, porcella rostida amb patates i amanida, gelat, gató, cafè, licors i cava; tot va esser molt deliciós.

Damunt les 6 del capvespre arribarem al punt de sortida i la satisfacció es reflectia en l'ànim dels excursionistes.

El President de l'associació donà les gràcies a tots els socis pel bon comportament durant tot el dia.

La Junta Directiva.

Acaba el curs de gimnàstica

La fotografia pertany al final del curs de gimnàstica per a Gent Major.

Aquest final de curs es va fer el passat 26 de maig al poliesportiu d'Inca, el curs es deia "Gent Gran en Marxa", d'Ariany hi va participar el grup que surt a la fotografia.

A la festa hi assistiren les Autoritats Autonòmiques, la Presidenta del CIM i altres.

Viatge a Barcelona

Dies 20, 21 i 22 de setembre.

Vos heu d'apuntar abans de dia 31 de juliol al local social de la tercera edat.

El viatge és per totes les edats i té un preu de 31.900 ptes.

Es visitarà Port Aventura, Montserrat, Barcelona, etc.

Unes reflexions

Bartomeu Mateu, rector

És difícil sortir de les xarxes que el Món actual prepara. Per tot arreu es respira un ambient anticristià.

El Món actual exalta les riqueses, els plaers, la violència, els fraus, els enganys, tot ho posa al servei del propi egoïsme.

a) Falses màximes:

«Som joves, hem de disfrutar de la vida», «Déu és molt comprensiu, divertit tot quan puguis», «guanyar diners, sigui de la manera que sigui», «el més important és la salut i poder viure», «menjar bé, viure bé, divertir-se». Aquestes són les principals màximes del món actual. Per el món actual un vulgar lladre... és un home hàbil en els negocis. Un home seductor es tingut per un home alegre. Un impiu i lliure pensador, un home de criteri independent... per viure al dia es pot vestir indecentment.

b) Burles i persecucions:

Contra la gent piadosa, la moral de l'Església, i la dignitat i l'amor en la seva família. Contra l'obediència i submissió a l'autoritat familiar. Es pensa en la llibertat omnímoda, sense frenos i barreres.

c) Plaers i diversions:

Cada dia són més abundants i immorals, cinemes, balls, platges nudistes, relacions prematrimonials, revistes i acudits indecents... Es malgasta el temps, la nit i les hores de treball indispensable per les necessitats de la vida.

c) Mals exemples:

La gent vol poder sortir al carrer sense por. Llegir la premsa sense tocar a cada pàgina, morts i crims...

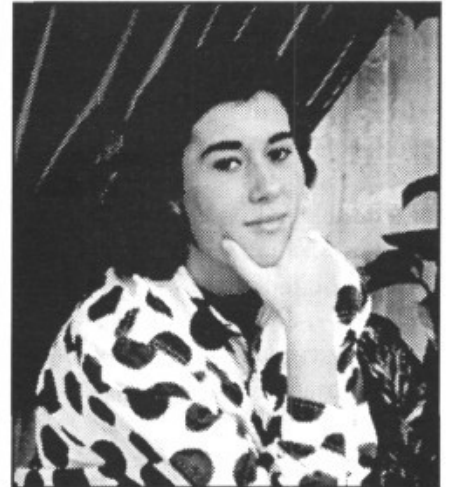
Jesús diu clarament: «Ai del món per els escàndols» (Mt. 18,7)

Vols ajudar a canviar aquest signe del món actual per amor als infants... els homes de demà?

Una gravació de vídeo

Com segurament vosaltres sabeu, en el mes de novembre de 1993 ens va deixar na Maria Imagen Darder Lorden, filla de Bernat Darder (des Forn) i de n'Aurita Lorden, la mort va ser per accident de trànsit, i els seus pares donàren els òrgans de la seva filla, tans sols es pogueren aprofitar les còrnies, idò bé ara s'ha fet una gravació de vídeo per mostrar a les conferències i a totes les escoles; la major part d'aquesta gravació està dedicada a na Maria Imagen, també hi ha una entrevista amb els seus pares. Aquesta cinta té una durada d'uns 12 minuts, i ha estat realitzada en col.laboració entre la Conselleria de Sanitat del Govern Balear, la Fundació Balear de Transplantaments i el «Banco de ojos del Hospital General».

Na Maria Imagen

Visita del President del Govern Balear, Jaume Matas, a la seu de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca

El passat 8 de juliol, el President del Govern Balear, Jaume Matas, es va desplaçar a Sant Joan, poble on està la seu de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, la visita era per tenir un primer contacte amb les 50 revistes que hi estan associades.

També es va aprofitar per signar en conveni de col.laboració entre el Govern Balear i l'Associació de la Premsa Forana, referent a l'any 1996.

La trobada va acabar amb un sopar a un restaurant de Sant Joan.

Entrevista a Antoni Pascual Ribot

Biel Tovell

Estic segur de que coincidireu amb jo si dic que aquests darrers dies a Ariany només hi ha hagut un tema: s'abocador de cendres.

La veritat és que s'ha dit i especulat de tot, quan en realitat no hi ha res fet i possiblement no s'arribi a fer mai.

Per demanar un poc d'informació hem acudit al qui possiblement ens pugui aclarir millor els dubtes en aquests moments: el nostre batle; no tan sols pel fet d'esser batle d'Ariany i a través del qual, per tant, s'hauria de fer la sol.licitud oficial de l'abocador, sinó també pel fet d'esser integrant de l'anomenat «pacte de progrés» del CIM i que tans de maldecaps té, degut precisament a l'assumpte de la incineradora de Son Reus.

Com que enlloc de xerrar i escampar opinions, consider que és millor anar directament al gra, aquestes foren les paraules d'en Toni en relació al tema que ens ocupa.

- Toni, què opines damunt tot aquest truí que s'ha montat en relació a s'abocador?

Tot es truí, té una cosa positiva i és que se vulgui explicar a sa gent els pros i els contres, per tal de que estigui informada, però també té una cosa negativa que és es montatge que s'ha organitzat damunt un supost, ja que com a batle, no tenc constància de que oficialment s'hagi demanat construir res.

- Però tú, en principi, estàs a favor o en contra de s'abocador?

Pens que és una decisió que no he de manifestar, desde el moment que vaig dir que en cas de que hi hagués

una petició formal hauria d'esser es poble que triàs mitjançant un referèndum.

- En pots explicar en poques paraules en què consisteix un abocador de cendres?

Per lo que jo sé, se van tirant ses cendres mesclades amb ciment líquid dins un clot i quan s'endureix es transforma en formigó; després, ho recobreixen de terra i hi semblen arbres damunt.

- Aparentment és inofensiu, no?

Hi ha gent que ho pensa així i també hi ha organitzacions ecologistes que pensen que és perillós.

- Quin tipus de perill?

Parlen de contaminació de les aigües subterrànies.

- Creus que es tema de sa incine-

ració és sa millor manera de eliminar els fems?

Per lo que jo conec, és sa menos dolenta, i sa de més fàcil control de totes ses conegudes, encara que jo pens, que s'hauria de fer un esforç per reciclar a n'es màxim.

- Per lo que respecte a Ariany, creus que darrera aquesta forta campanya que s'ha montat hi ha altres interessos?

Estic convençut de que hi ha gent que lluita en contra d'incineradores i abocadors i ho fan conscientment, però com a totes ses mogudes de sa societat, sempre n'hi ha que s'apunten amb uns altres interessos.

- No creus que lo primer que s'hauria de fer seria conscienciar a sa gent de sa necessitat d'un reciclatge de fems?

Sí, s'ha d'intentar conscienciar a

sa gent cap a n'és reciclatge, ja que endemés de recuperar matèria prima, evitam es tractament d'eliminació d'aquests productes, però per lo que jo conec des països estrella de reciclatge d'Europa, els hi costa arribar a un 30% des producte.

- Per lo que respecta a sa incineradora de Son Reus; tan de moda darrerament, fins al punt de fer perillar es «pacte de progrés» al CIM, què em pots dir?

Que l'any 90 s'aprovaren els criteris dels «Pla de Residus» per Balears sense cap vot en contra.

- Es PSM també va votar a favor?

Sí

- I aquest canvi que s'ha produït?

Hi ha més consciència en aquets moments que fa 6 anys en els temes de reciclatge i es CIM té demanat a n'és Govern Balear, que modifiqui es «Pla de residus» aprovat l'any 90, en el quel és recomanava per Mallorca una incineradora, per Menorca una planta de compostatge i per Eivissa un abocador controlat. A sa petició actual, es demana que endamés de incineració, també es pugui fer compostatge i reciclatge.

- Es a dir, que a sa incineradora de Son Reus s'hi duien tots els fems de Mallorca, quina possibilitat hi ha referent a n'és compostatge i reciclatge?

Hi ha un compromís del CIM de que durant aquesta legislatura només funcionin els dos forns ja construïts, evitant sa construcció d'es tercer i quart que estaven en es projecte i ja aprovats, amb sa finalitat de tan sols cremar el 50 % de lo previst inicialment i que s'altre 50 % pugui anar a compostatge i reciclatge.

- Com ha sortit lo de dur s'abocador a Ariany?

No hi ha hagut cap idea; lo únic, que s'empresa TIRME, va fer unes prospeccions geològiques a 28 zones distintes de Mallorca i d'aquestes proves, segons un informe, n'hi ha 10 que compleixen sa normativa europea en lo relatiu a abocadors, essent sa zona d'Ariany una d'aquestes 10. Però fins ara, això és l'únic que hi ha.

- Quins requisits són aquests?

Són totalment tècnics, que no m'he molestat en saber, perquè com he dit abans, a hores d'ara, no hi ha hagut cap sol.licitut oficial.

- Arribat el cas, ens podrien imposar s'abocador?

Per qüestions de força major se pot, però estic convençut que si es poble no el vol, no hi ha cap possibilitat de que es dugui a terme.

- En cas de fer-se, hi hauria contraprestacions?

No sé cap contraprestació ni cap voluntat de dur s'abocador a Ariany.

- Com va començar idò, tota aquesta campanya de premsa, recollida de firmes, banderes, cartells etc.?

Degut a ses prospeccions que t'he dit abans, però pots estar ben segur de que no hi ha res oficial.

- Per acabar i per tranquilitzar a sa gent, vols dir qualche cosa?

Repetir lo que he anat diguent durant tota s'entrevista, que OFICIAL, no hi ha res i que si arriba aquest moment, se dirà a sa gent lo que hi ha i després d'un temps, perquè se puguin informar, se feria un referèndum perquè es poble triàs. Així i tot, pens que sols hi ha una possibilitat entre cent de què es presenti qualche projecte per fer un abocador de cendres a dins es terme d'Ariany.

Illes Balears
Projecte De País

Illes Balears
Projecte De País

Illes Balears
Projecte De País

Què és el SEROBUS?

El SEROBÚS és una unitat mòbil d'informació i prevenció del VIH/SIDA.

Aquest és un recurs organitzat i ofert per l'Associació de Lucha Anti-Sida de Mallorca (A.L.A.S.) i patrocinat pel Consell Insular de Mallorca.

Des d'A.L.A.S. es promouen campanyes informatives sobre la pandèmia, es treballa per a la no discriminació, per a la defensa de la confidencialitat i els interessos dels malalts i es col·labora amb entitats afins a aquets objectius.

El SEROBÚS ve a tu per a ajudar-te a posicionar-te, per a escoltar-te, per a donar-te respostes fidedignes i per a que entenguis la sida.

Per a que tinguis clar que només hi ha 3 vies de transmissió quan la sang, el semen, el flux vaginal o la llet materna d'una persona infectada entra en contacte directe amb la sang o mucosa d'una altra persona:

- Via sexual sense protecció.

-Via sanguínea sense protecció.

-Via de mare a fill sense protecció.

I de la mateixa manera sapis quines són les mesures preventives front a anomenades practiques de risc:

-Via sexual: ús correcte de preservatiu en qualsevol relació sexual amb penetració vaginal, anal o bucogenital.

-Via sanguínea: Utilització intranferible i personal de tot material sanitari com xeringues, esnifadors, agulles o qualsevol instrument punxant.

Recalcar que es tracta de recomenacions d'higènia la utilitza-

ció personal de fulles d'afeitar, instruments de depilació, raspalls de dents... més que per l'escasa o nula tansmissió del virus.

-Via de mare a fill: Les dones infectades a més d'utilitzar el preservatiu han d'emprar altres anticonceptius i, les mares portadores no han d'alletar el fill.

El virus de la sida no es transmet per donar-se la mà, abraçar-se o besar-se. Ni per llàgrimes, suor, tossina o esternuts. Ni per la roba, mobles o per objectes d'ús comú. Ni pels aliments, els tassons, els coberts. Ni en les piscines, dutxes o W.C. Ni en els llocs de feina, ni en els establiments públics. Ni en les escoles, ni a les aules. Ni en els mitjans de transport. Ni per donar sang.

Ara ja sabeu que, tothom és destinatari del SEROBÚS perquè tots i totes som iguals davant la sida però el SEROBÚS incideix sobretot, en els col·lectius de joves i en els grups d'alt risc (toxicòmans/es i treballadors/res del sexe).

Actuant de manera responsable podem prevenir la transmissió del VIH i potenciar una societat diversa i solidària.

En quan a les activitats que desenvolupa es tracta de:

-Integrar-se en els mercats, festes i fires populars, congressos...

-Fer xerrades i conferències a escoles i instituts, Associacions de Veïns, Associacions de mares i pares d'alumnes...

-Apropar-se als llocs d'oci i esbarjo juvenil i turístic i repartiment de preservatius.

-Intercanvi de xeringues a Manacor de 18h30' a 20h30' i a Felanitx de 21 h a 23h cada dimarts, a partir del dia 5 de març.

-Acostar-se als punts on s'exerceix la prostitució, tallers de sexe segur i repartiment de preservatius.

El Plaer de beure

Francesc Grinalt

MAS D'EN BLAI

Vi blanc. Criança 94

A la DO Terra Alta, les possibilitats d'extreure bons vins gràcies al raïm que s'hi fa són tant grans com el desconeixement d'aquesta zona per part de la majoria dels consumidors. Els vins que s'elaboren en aquesta DO, situada en un extrem de Tarragona i fent frontera amb Terol, es fan principalment en cooperatives i es destinen, normalment, a la venda a granel. Coneixedor de les possibilitats de la Terra Alta, en Llorenç Vidal, un jove enòleg que compta amb una llarga i sàvia tradició familiar en el camp de la viticultura, ha sabut agafar delicadament la varietat Garnatxa blanca, tan desconeguda i maltractada en els cups de cellers privats i cooperatives, i li ha extret tot el seu poder organolèptic. I, a més, seguint la tècnica actual, ha fet servir tècniques respectuoses amb el medi.

Mas d'en Blai, amb la Garnatxa blanca, ha trencat el monopoli que ostentaven bàsicament les varietats Chardonnay i Macabeu en el món de les fermentacions i criances de vins blancs dins bóta. El vi en qüestió és d'un color groc verdós; en nas podem percebre un conjunt aromàtic format, en la seva majoria, per fruites madures, mel i tocs fumats que delaten la seva criaça; en boca, és equilibrat, amb un final del qual destacarem, sobretot, els torrats en combinació amb la fruita madura, abans esmentada. Aquest vi és capaç de juntar originalitat i qualitat, oferint al consumidor una grata sorpresa.

Recomanam consumir aquest Mas d'en Blai amb plats relativament complexos, que contenguin en la seva composició marisc o peix (per exemple, rap amb ametlles, llagosta «a la bomba», etc.). També és molt recomanable amb tot tipus de formatges. El seu preu aproximat és de 1.300 ptes.

Cellers Vidal. Plaça de la Vila, 2. 43782 Vilalba dels Arcs. Terra Alta (Tarragona). Tel.: (977) 43 81 52.

Sabies que...

- Sabeu que cada caps de tetra-brik necessita entre 25 i 30 gr. de material: 21 gr. de cartró, 5'8 de plàstic, 0'1 de tinta d'impressió i 1'4 gr. de làmina d'alumini? Durant l'any 1991 es varen vendre 4.500 milions d'envasos de tetra-brik que ocuparen 1 milió de metres cúbics en els nostres abocadors.

El tetra-brik no admet ser reutilitzat ni reciclat, la seva incineració emet clor, òxid de sofre i hidrocarburs, la seva fabricació contamina l'aigua amb diverses substàncies no biodegradables, una vegada usat, acumula el 21% del seu volum com a fems.

Segur que a cada casa consumim algun producte que està envasat en tetra-brik, com poden ser vi, llet, suc de fruites,...

- Sabeu que sa T.V. ens fa molta publicitat de panyals d'un sol ús, perfumats, ara per nins, ara per nines, de colors,...

Un panyal no biodegradable està uns 100 anys es degradar-se del tot, i un biodegradable uns 5 anys com a mínim, ja que això seria en condicions ideals d'exposició a la llum, cosa que en els abocadors no sol passar.

Es calcula que en tot el món es tiren al fems uns 50.000 milions de panyals anualment, lo qual suposa endemés uns 8 milions de tones extres d'excrements i orina.

- Sabeu que ses llaunes de begudes, paper d'alumini, olles d'alumini, ..., poden presentar conseqüències nocives per la salut a un llarg plaç, entre elles la malaltia d'alzheimer?

Segons estudis realitzats a la Gran Bretanya per un equip d'investigació de temes de la salut. Aquesta malaltia és una demència senil que va augmentant molt ràpidament, deteriora l'enteniment i sa persona perd tot contacte amb la realitat, amb tot lo

que suposa per ell i per tota la seva família, actualment no es coneix cap remei a la malaltia.

- Sabeu que tot això genera quantitats industrials de fems i la majoria d'ells no són reciclables, una solució que li han trobat a n'aquest problema a Mallorca ha estat la incineració, aquest procés produeix unes cendres, cendres que ningú vol però que tots hem contribuït a crear, per tant si deim no a les cendres també hem de dir no als productes envasats en tetra-brik, envasats en plàstics no reciclables, a l'alumini, als panyals d'un sol ús, etc, etc.; hem de començar per ca nostra a seleccionar el fems perquè no pot ser tenir «s'estopa i es cul calent».

- Sabeu que la majoria de plaguicides que empleen ets agricultors i que resulten tòxics per nombrosos insectes, animals, orugues, ... també resulten tòxics per a les persones quan consumeixen els productes del camp?

Segons l'OMS (Organització Mundial de la Salut), cada any moren més de 30.000 persones enverinades per aquestes substàncies, i de 2 a 3 milions resulten greument intoxicades. Segons els especialistes, Espanya és un dels països europeus que més abusa d'aquests tipus de productes.

- Sabeu que segons càlculs, l'elaboració d'una hamburguesa equival a la destrucció d'uns 6 m² de selva i que l'abús de «fast-food» o menjar ràpid lesiona les artèries coronàries i pot provocar una angina de pit o infart de miocardi?

També s'ha de dir que en el procés total per la fabricació d'una hamburguesa s'utilitza fins a 600 litres d'aigua, lo que equival a l'aigua que utilitza una persona per rentar-se 15 vegades.

Què passa amb els fems?

Guillem Burguera, revista Ressò

L'any 1986 vàrem generar a l'estat espanyol més de 10'6 milions de tones de residus sòlids urbans, que és l'equivalent a 29.000 tones de residus cada dia. Amb els fems que produïm a l'estat espanyol en un any podríem omplir una illa de cases de 100x100 metres de basse i més de 5 km d'altària.

Totes aquestes dades són de fa 10 anys perquè les d'avui en dia són realment esgarriofoses; el consumisme creix desmesuradament, però la gent pareix que es va conscienciant una mica més que no anam pel bon camí. No hauria d'esser massa tard.

Consumim diàriament tot tipus de productes envasats en llaunes, pots, botelles de plàstic, envoltoris de productes, i un llarg etc... Tot això va a parar inconscientment als poals dels fems de les nostres cases, muts receptors de les nostres compres d'usar i tirar.

Entre un 10 i un 20 % dels nostres doblers els invertim comprant fems. Això no acaba aquí perquè també haurem de continuar pagant per desfer-nos dels residus que abans hem comprat.

És possible aprofitar els residus i convertir-los en una autèntica font de riquesa amb el doble benefici d'evitar la degradació ambiental i d'estalviar primeres matèries i recursos esgotables.

La majoria de les fraccions dels fems que tiram són transformables com a primera matèria pel seu nou ús, algunes es poden reciclar i una gran part podria esser retornable.

Està ben clar que l'única manera de solucionar tot això és produint menys i recordant que la nostra elecció com a consumidors pot influir bastant en la desició del productor.

Fa més de 20 anys els temes mediambientals no tenien gaire renom en la nostra societat, però avui en dia és el tema central de la nostra època, i uns dels problemes més greus és com eliminar els residus que generam, i ho serà molt més al segle XXI. Desgraciadament hem estat massa ràpids a destruir i massa lents a actuar.

Cançons d'una excursió de sa tercera edat feta per "La Caixa"

Joan Frontera

Dia 3 de Maig vàrem fer,
una gran excursió,
tots érem gent major,
i tot va anar la mar de bé.

Idò va esser sa Caixa de Pensions,
que va preparar s'excursió,
lo primer anàrem a Sant Salvador,
i allà berenàrem d'un panadó,
amb bones condicions.

Després d'haver berenat,
amb aigua i un tassó de vi,
tots agafàrem es camí,
i es cap damunt hem arribat.

Es cap damunt vàrem arribar,
que a damunt hi ha bona mirada,
i la Mare de Déu exposada,
i també la vàrem visitar.

Una hora vàrem estar allà,
a damunt Sant Salvador,
i després de tot explorar-ho,
ens tornàrem encotxar,
i amb sos dos autocars vàrem davallar,
però amb ses voltes tan seques com hi ha,
dona una mala impressió.

De Sant Salvador vàrem partir,
fent una bona voltera,
pes Port de Manacor i Son Servera,
que Son Servera ja era la fi,
a sa fira mos vàrem dirigir,
i tot va anar de primera.

Una hora mos vàrem passejar,
per dins sa fira de Son servera,
hi havia articles de tota manera,
i de tot podíem triar,
però puntuals a s'autocar vàrem arribar,
i tot va anar de primera.

De Son Servera vàrem arrancar,
i tornàrem agafar carretera,
i ja sortírem de Son Servera,
i a Sant Llorenç vàrem arribar.

A Sant Llorenç vàrem voltar,
i çap a Artà vàrem partir,
perquè ja era hora d'acudir,
a n'es restaurant «Ca'n Macià»,
que allà havíem de dinar,
que això mai pot faltar,
si un vol tenir un bon camí.

A n'es restaurat vàrem arribar,
i ja trobàrem taula posada,
i després de fer una picada,
mos serviren un dinar.

Es dinar va consistir,
amb un arròs a la marinera,
amb un servici de primera,
acompanyat d'aigua i bon vi,
i molts varen repetir,
perquè era bo perquè ho era.

De segon plat mos varen dar,
un bistec amb ensalada,
i patata frita ben conrada,
i un va passar gust de dinar,
quasi ningú va menjar pa,
perquè hi havia bona panxada.

I llavors ho acabà de confitar,
sa darrera estació,
va esser un gelat superior,
i es xampany tampoc hi faltà.

Es café també mos varen servir,
també molt ben presentat,
a darrera, anís i conyac,
i tot ho vàrem savorir,
així que tot va tenir bon fi,
i llavors molt encertat.

Quan acabàrem de dinar,
en es saló de ball vàrem partir,
i allà mos vàrem divertir,
quan mos posàrem a ballar,
i així es dinar se va assentar,
que sempre quan fèiem un dinar,
quasi sempre sol acabar així.

Quasi sempre sol acabar així,
quan fèiem aquestes excursions,
de sa Caixa de Pensions,
una orquestra sempre sol venir,
i així es ball sempre ha de sortir fi,
en tan bones condicions.

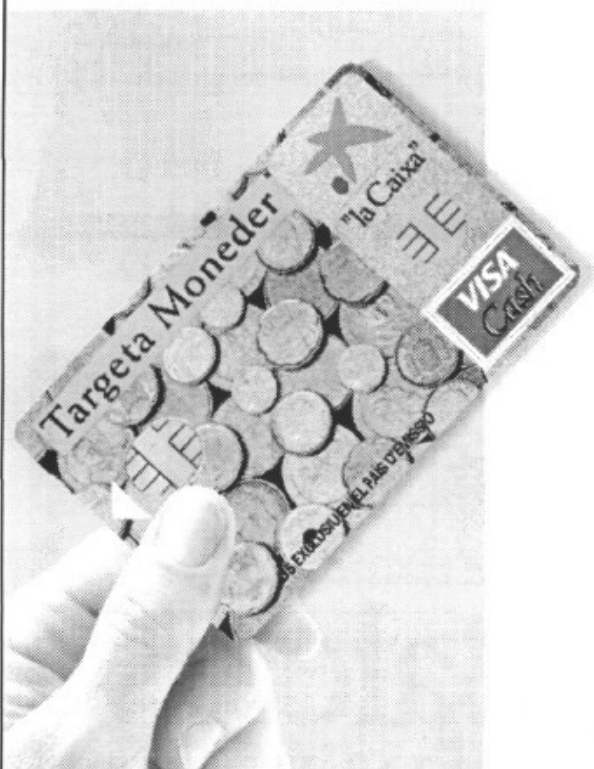
Més d'una hora vàrem ballar,
es qui va tenir ballera,
ballàrem de tota manera,
fins que mos vàrem cansar,
i llavors tot ja s'acabà,
i a n'es autocars vàrem tornar,
i tornàrem agafar carretera.

Un parell de rifes vàrem fer,
que tot ja ho duia preparat,
va esser es nostre delegat,
que és en Guillem Ferrer.

S'excursió ja hem acabat,
i no hem tengut cap avaria,
Déu vulgui que un altre dia,
tot surti tan encertat.

Targeta Moneder

La targeta de cada dia

 "la Caixa"
CAIXA D'ESTALVI I PENSIONES
DE BARCELONA

Dia 18 de maig es varen casar en Monserrate Pascual Amer amb na Maria Antònia Ferrer Mestre.

Dia 29 de juny es varen casar en Sebastià Ordinas Martí amb na Maria Magdalena Genovard Esplugas.

Enhorabona a les dues parelles.

Societat

Dia 4 de maig ens va deixar na Bàrbara Frontera Ribot (Roqueta), tenia 63 anys i era fadrina.

Descansi en pau.

Dia 7 de maig ens va deixar n'Apolònia Maymó Cànaves (d'es Pujol), era viuda i tenia 83 anys.

Descansi en pau.

En Toni Ferrer Ramis i na Margalida Llompart celebraren les seves noces d'or en companyia del seu fill Toni, els seus germans i la seva fillola Maria.

Enhorabona i fins a les noces de diamant.

Nota: les persones que estiguin interessades en que es publiqui alguna fotografia o ressenya d'algun fet, l'han de fer arribar a la redacció de la revista.

Nosaltres no ens feim responsables dels possibles descuits.

SESSIÓ ORDINÀRIA DE DIA 8 DE MARÇ

Condol a la família dels Marquesos de Mondéjar i d'Ariany

Assementada aquesta Corporació per la mort de l'Excm. Sr. Nicolàs Cotoner y Cotoner, a proposta del Batle-President s'acorda per unanimitat, adreçar el condol de l'ajuntament a l'actual Marquès d'Ariany perquè ho faci extensiu a tota la seva família, així com el reconeixement a la figura de l'antic marquès d'Ariany per la seva gran vàlua.

Obertura de pliques

Vista l'acta de la mesa de contractació, sobre l'obertura de pliques per a l'enllumenat del camp de futbol d'Ariany, s'acorda per unanimitat, trametre còpia de l'acta als serveis tècnics del CIM, a l'objecte d'evaluar-les i proposar l'empresa que hagi ofert millors condicions.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE DIA 17 DE MAIG

Adhesió a la diada per la llengua i l'autogovern

Atesa la cridada duita a terme per l'Obra Cultural Balarar a totes les institucions de Mallorca mitjançant escrit del seu president en la qual convida a tots els habitants de Mallorca perquè acudescuin a l'acte central de la diada per la llengua i l'autogovern, a proposta del Batle-President i per unanimitat dels assistents, acorden: adherir-se a la Diada que tindrà lloc el dia 18 de maig de 1996 a la Plaça Major de Palma

Pla d'obres i Serveis 1996

Atès l'escrit de l'Hble. Presidenta del CIM, en el qual ens comunica la inclusió en el Pla d'Obres i Serveis de 1996, de l'obra denominada «Pavimentació camí des camp» amb un

Plenari

pressupost de 12.150.000 ptes, desglossat de la següent manera:

- Aportació MAP: 3.280.000
- Aportació CIM: 7.654.500
- Aportació Ajuntament: 1.215.000

Conveni camins rurals

L'Ajuntament i la Conselleria d'Agricultura i Pesca han projectat dur a terme l'asfaltat del camí de Son Nivorra, s'acorda signar el conveni de col.laboració i crear una partida pressupostària pel bienni 1996-97 per

fer front a la financiació del 30% del total del projecte, per un import d'1.069.789 ptes per cadascun dels exercicis.

Adjudicació enllumenat camp de futbol

El Batle dóna compte de l'adjudicació de les obres d'enllumenat del camp de Futbol a l'empresa Electrotecnia española S.A. per haver fet la millor oferta econòmica i perfeccionament del projecte.

Illes Balears

Projecte De País

amb el suport de:

GOVERN BALEAR
Consell Assessor de Ràdio Televisió
Española a les Illes Balears

ASOCIACIÓN DE LA PRENSA ESPAÑOLA
de Mallorca

Comunicació al servei del nostre poble

En Toni Pascual a la premsa

Com altres vegades hem fet, sempre que ha sortit a la premsa alguna cosa relacionada amb Ariany o alguna persona d'Ariany n'hem fet una ressenya a n'aquesta revista perquè en quedàs constància, l'article que transcrivim a continuació és un perfil de n'Antoni Pascual, que va sortir publicat al diari «Última Hora» del dia 16 de juny, el perfil està fet per na Cristina Ros, i està enmarcat dins la secció «El buril», sempre és bo saber el que opina la gent que no és d'aquí dels nostres representants; per conservar tota la seva integritat ho reproduïm en espanyol.

Antoni Pascual

«Siempre en el área de penalty

Antoni Pascual, secretario general de Unió Mallorquina, es una de las personas que más distancias establece entre el poder que maneja y lo que en realidad figura en los papeles, o en la fotos. Difícilmente se podría encontrar a un político de tan pocas palabras, con tanta continencia verbal, algo que se le debe agradecer cuando la gente de la política es dada a hablar y hablar, y hablar por hablar, que es lo peor. Y a esta continencia verbal de Toni Pascual debe añadirse una elocuente inexpresividad que convierte su rostro en cualquier cosa menos en un espejo del alma. Ni transparente, ni esmerilado, todo lo contrario, es absolutamente opaco. Sumando aún más, el inventario de su expresión corporal es reducidísimo. Y así, entre la continencia verbal, la elocuente inexpresividad y el inventario de movimientos reducido ha ido construyendo un carácter que puede convertirle en uno de los políticos de más difícil combustión. El es él esté donde y con quien esté. Es un peso pesado, un corredor de fondo, pero no le tiren de la lengua, no le busquen

las pulgas, porque su lengua puede convertirse en la del dragón, lanzador de llamas. Antoni Pascual tiene la ventaja de que puede dejar la política cuando le venga en gana porque no vive exclusivamente de ella. Indudablemente, esto le da una cierta tranquilidad en el juego. En realidad, él llegó de la política municipal. Fue quien llevó a Ariany a la independencia. de «mal nom» le dicen «Toni Batle», por lo que su trayectoria venía de antaño predestinada. Fue, durante muchos años, independiente y se metió en UM precisamente en el momento que nadie daba un duro por el partido. Dejó desconcertados a todos. Pero, casualmente o no, desde que entró en UM, aunque por los pelos, su partido está siempre en el área de penalty. Es recordado por su don de la ubicuidad, algo que le permitió estar oficialmente con Cañellas contra María Antonia Munar, y con María Antonia Munar contra Cañellas en un espacio de poquisimas horas. Había sido

vicepresidente del Consell Insular de Mallorca mientras duró el idilio PP-UM. Si recordamos cuando en las lecciones de geografía se nos enseñaba que España estaba situada en un punto estratégico, también Toni Pascual ha ocupado cargos siempre estratégicos. Es sólido e imperturbable en su situación, como el peñón de Gibraltar. En su Ariany natal, se le puede ver muy concentrado jugando al ajedrez. Por aquel lugar dicen que nunca ha perdido. Se controla muy bien y lo tiene todo perfectamente estudiado. Proyecta una imagen de gran solidez y es hombre que puede asistir todos los días de la semana a cenas de «matances» sin que su envergadura payesa se vea alterada. Pasea una imagen de payés astuto que se sabe mover muy bien por Ciutat. Pero es obvio que eso no le bastaría para estar siempre en el área de penalty. Por tanto, es imposible que todo lo que es lo lleve fuera. Este Toni Pascual debe tener una trastienda que no está a la vista.

Vida de Sant gaietà, segon patró d'Ariany (II)

Miquel Mestre Rosselló

Part segona

Desde la fundació de l'Ordre de Clèrics Regulars fins a la mort de Sant Gaietà.

CAPITOL I

Clement VII i Sant Gaietà. Dificultat resolta. Solemne professió dels primers Clèrics Regulars.

Mentres Sant Gaietà estava en oració, el Senyor li revelà que arribada l'hora de posar la primera pedra de l'edifici que tenia projectat. Obedient a la veu del cel, dia 3 de maig de 1524 festa de l'invençió de la Santa Creu, s'agenollà amb els seus tres companys a n'els peus de Clement VII i amb humils i ardoroses pregàries li demanà que aprovàs la seva nova congregació, que tenia per objecte introduir dins el Clero la professió de la vida activa i contemplativa, i fer-lo viure confiat en la divina Providència sense posseir ni demanar res mai, que fos el que volgués; reformar les costums dels pobles convidant-los a la pietat; restaurar l'esplendor del cult diví i fer la guerra a la naixent heregia luterana. S'admirà el Papa d'aquests magnànims oferiments, en donà gràcies a Déu Nostre Senyor i es reservà dispondre les oportunes diligències per després que hauria consultats alguns Cardenals, a qui encomenà tot d'una que s'ocupassin d'aquella causa.

El dimoni que preveia els d'anys que li havia de causar la nova Congregació, va fer tots els medis possibles perquè no fos aprovada. Va encendre el cor d'alguns maliciosos que començaren a desacreditar-la per Roma i els mateixos Cardenals que consultà el Papa varen ser de parer contrari en lo d'introduir dins el clero la vida apostòlica per no tentar Déu demanant-li miracles cada dia; i també cregueren incompatible dins el mateix clero la professió de la vida contemplativa i activa a un mateix temps. Inflamat el Sant de l'esperit del Senyor va sobre triuñar de totes aquestes controvèrsies. Va fer present als cardenals l'exemple dels sants Apòstols qui dedicant-se a la conversió dels pobles no deixaven un punt l'oració ni les pràctiques de pietat. Parlà després amb tant d'entusiasme de la Divina Providència i de la fidelitat de les divines promeses que els Cardenals ad-

mirats no saberen que respondre, i el Papa tot conmogut per la gran confiança de Sant Gaietà exclamà: non inveni tantam fidem in Israel: mai havia trobada tanta de fé dins Israel; i aprovà amb gran satisfacció del seu cor la nova congregació.

Dia 24 de juny de 1524, fou enviada a Sant Gaietà la Bula de Clement VII aprovant la seva Ordre. Amb aquesta Bula se concedí facultat a Sant Gaietà i a n'els seus companys i successors, «de fer la professió solemne dels vots en el nou Institut que s'anomenà tot senzill de Clèrics Regulars; de vestir sotana negra a l'usança dels altres clèrics; de posar lleis conformes a la vida que havien professada; de resar l'Ofici diví i de celebrar la Missa amb les rúbriques que volguessin, mentres no fossin contràries a n'els sagrats cànons. Amb la mateixa Bula se concediren a la nova Ordre tots els privilegis de que gosaven i gosassin els canonges regulars de Sant Joan de Letran. Va dispondre també el Papa que la nova Congregació, per especial privilegi, dependís immediatament d'ell i no d'un Cardenal protector com les altres Ordres regulars.» No es pot expressar la gran satisfacció que tengueren Sant Gaietà i els seus companys quan varen rebre aquestes Lletres Pontificies. Beneïren a Déu Nostre Senyor i donaren gràcies a la Verge Santíssima i a Sant Pere, Príncep dels Apòstols i primer fundador del Clero Regular.

Ple de complacència el Papa per aquest nou Institut, volgué honrar el Sant fundador i els seus companys amb demostracions especials d'estimació i d'afecte. Va manar al Datari Monsenyor Joan Baptista Bonziani, Bisbe de Caserta, que rebés en nom seu la solemne professió a la Basílica de Sant Pere, cosa mai vista per cap altra Ordre Religiosa. Dia 14 de setembre, diada de l'exaltació de la Santa Creu, celebrà el Datari la missa a l'altar de Sant Andreu de la Basílica Vaticana, confortà amb el pa dels Àngels els candidats i després en nom del Papa rebé els vots solemnes a l'Altar de la Confessió a presència del capítol Vaticà i de molts de personatges que havien acudit per assistir a tan hermosa cerimònia. El dia de l'exaltació de la santa Creu acabà sant Gaietà

l'edifici que havia començat el dia de l'invençió de la mateixa Creu. Aquests dos dies són memorables per la Congregació dels Clèrics regulars.

CAPITOL II

La nova família Teatina. L'apostolat de Sant Gaietà i dels seus fills. Saqueig de Roma i zel del Sant

Després de la professió solemne, Sant Gaietà no volgué prendre la direcció de l'Ordre, lo mateix que havien fet Sant Basili, Sant Agustí, Sant Benet, sant Domingo, Sant Francesc i altres fundadors de noves Famílies Religioses. Va reunir els tres companys dins la mateixa basílica Vaticana i els proposà que es fes l'elecció del qui havia governar la nova Família. Tots esperaven que el nomenament recauria en la persona de Sant Gaietà, més ell va sobre parlar de tal manera a favor de Monsenyor Carafa, que aquest fou l'elegit per primer superior. Per això va ser que els clèrics regulars desde el començament de la seva institució foren anomenats Teatins de la ciutat de Theates (Chieti), de on havia estat Bisbe Monsenyor Carafa. Confirmada per Monsenyor Bonziani en nom del Papa l'elecció de Superior i donades gràcies a Déu, s'encaminà la petita família a n'el Campo Marzio i s'establí a una casa que havia estada de D. Bonifaci de Cola.

Desde el primer dia la pietat dels feels mostra abundosa amb les espontànies llimosnes que fan a la nova família dels Clèrics Regulars. Aquelles persones de poca fe que s'havien oposades a la nova Institució quedaren confuses, i llavors no se cansaven de confessar i beneir la divina Providència, així que Sant Gaietà posà peu dins la casa de Campo Marzio va crear una església per celebrar les funcions religioses i per entregar-se a les delícies de l'oració. Al mateix temps ell i els seus companys que ja eren dotze, se posaren a evangelitzar el poble i donar missions per Roma i per els pobles del voltant. Causà gran sorpresa a n'el poble veure sant Gaietà pujant a la trona amb ruquet, estola i bonete per anunciar la paraula de Déu. Els sacerdots seculars no es cuidaven gaire a les hores de cumplir el sagrat

deure de la predicació, de que se n'havien encarregats els freres i els monjos. El zel del Sant va brillar sobretot en ocasió de l'any sant, obert per Clement VII l'any 1525. No se cansava de confessar, predicava assíduament a l'església i al mig de les places, instruïa al peregrins a les hostatgeries, visitava als pobres malalts de l'hospital i les preparava per participar de les santes indulgències. Tots s'admiraven de que un home tot sol pogués recollir fruits tan abundosos dins la vinya del Senyor. S'escampà tant la bona olor de les seves virtuts que començaren a donar el nom de Teatins a tots aquells qui seguien la seva norma.

La residència a la casa de Monte Marzio, no era del gust de Sant Gaietà ni dels seus fills, perquè no podien entregar-se tranquil·lament a la vida contemplativa. Les visites freqüents de Cardenals, de Prelats i d'altres distingides persones els distreïen de l'oració, repòs molt desitjat després de les moltes fatigues passades per major glòria de Déu. El Senyor que apreciava els desitjs del sant proporcionà a n'els seus servents un estatge més tranquil. Per medi de Monsenyor Giberti molt devot dels Clèrics Regulars, aconseguiren llicència de poder habitar damunt el Monte Pinzio, lloc aleshores poc freqüentat. Allà hi gosaven les delícies d'una pau santa i tranquil·la; però molt prest fou destorbada per causa de l'invasió de Roma.

Quaranta mil soldats, quasi tots luterans, acabussats per un renegat que era el seu general, entraren a Roma i la saquejaren amb gran crueltat. Afamagats de riqueses i enemics del nom cristià, feren tota casta de lladronies i d'impietats. Enmig de tal espant i confusió, Sant Gaietà i el P. Carafa, no fent cas de perdre la vida, recorrien aquella desolada ciutat amb el Sant Crist amb ses mans donant coratge a n'els feels perquè tenguessin constància en la fe i amenaçant a n'aquells soldats desenfreïts amb els càstigs més terribles. Però la set d'or que tenien i l'odi que professaven a l'església catòlica, havien ofegat dins la seva ànima tot sentiment de virtut, i així, va ser que vegent que no hi havia res que fer per guanyar-se aquells cors perversos, resolgueren tornar-se'n a n'el Monte Pinzio per demanar a Déu amb les seves llàgrimes lo que no havien pogut alcaçar d'aquella gent furiosa amb

el seu zel.

CAPITOL III

Sant Gaietà màrtir. Abandona la ciutat eterna.

Mentres Sant Gaietà i els seus fills pregaven a Déu que allunyàs de Roma aquell terrible càstig, un antic criat de la casa Tiene, qui formava part d'aquell exercit luterà, recordant-se de les grans riqueses del Sant de Vicenza, corre depressa a n'el Monte Pinzio amb una quadrilla de soldats dels seus per apoderar-se'n. Però romangueren ben enganats aquells furiosos malfactors ja que no hi trobaren altre tresor més que la pobresa de la família Teatina, Llavors se tiraren com a llops damunt aquells pobres religiosos i els maltractaren bàrbament. Foren més cruels amb Sant Gaietà perquè el creien el més ric de tots. Després d'haver-lo malmenat de mil maneres a força de cops i puntades de peu, el despullaren dels seus vestits, el subjectaren ben fermat dins una caixa buida i així el penjaren ignomiosament. Per miracle n'escapà amb vida alegrant-se de passar aquells torments i demanant perdó a Déu per tots els seus enemics.

Una volta desfermat de les seves lligadures Sant Gaietà i els seus companys adornaren enseguida la seva església i posats tots amb oració davant l'altar esperaven la festa del seu martiri. Encara no feia gaire temps i una altra partida de soldats espanyols assaltaren la casa de Monte Pinzio. Plens de ràbia i fora de sí per no haver trobades les riqueses que esperaven s'enfuriren quantre ells. El Senyor va permetre que fossin tractats bàrbament i els conservà la vida va esser perquè no es perdés la llevoreta de la família Teatina. Ja que res no pogueren treure aquells cruels soldats de la seva evangèlica pobresa, les s'en dugueren presoners, esperant així que els donarien qualche cosa per el seu rescat. Els Romans contemplaren amb pena aquells dotze Clèrics Regulars duits com a malfactors desde el Pinzio a n'el Vaticà a on foren tancats dins una estreta presó i tractats ben desconsideradament.

Dins aquells calabossos hu-

mits el Sant i els seus companys, seguint l'exemple de sant Pau i Sant Silas, cantaven les alabances del Senyor. La dolçor d'aquells càntics senzills entendrien el cor d'un coronel espanyol qui feu posar immediatament en llibertat els dotze presoners. Després de donar gràcies a n'el seu llibertador, se reuniren a la Basílica Vaticana, a on Sant Gaietà celebrà la Missa, demanaren llum a l'Esperit Sant i resolgueren sortir de la Ciutat Santa i exercitar per altres bandes el seu apostolat. Desprovits de tot, sense altra cosa més que el Breviari, però confiats en la divina Providència se dirigiren a Fiumicino per embarcar-se i anarse'n a on els guiàs l'Esperit del Senyor, allà hi trobaren un noble personatge que els proveí de tot lo que necessitaven, i els cercà una barca per allunyar-se de Roma. Encara no molt enfora de la costa, les va venir ben prim no esser víctimes d'una descàrrega que els feren uns vaixells de guerra que guardaven la mar de corsaris.

Imatge de Sant gaietà que està al retaule de la nostra parròquia

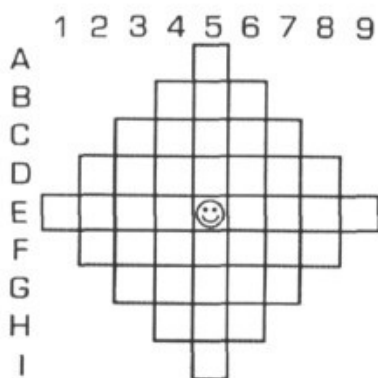
Passatemps

Biel Tovell

Lletres creuades

Horizontals: A) Símbol químic del carboni. B) Regió superior considerada per l'home com a residència de Déu i de les ànimes beneventurades. C) Geni o divinitat que es venerava a certes religions pelàsgiques i fenícies. D) Ciutat mallorquina. E) Fill o filla de l'oncle o de la tia. Espai de terreny clos i descobert, en l'interior d'un edifici adossat a un edifici (rev.) F) Home que fa o ven sabates. G) Posar laca. H) Part inferior de la planta, generalment subterrània, que serveix per fixar-la a terra per prendre d'aquesta les substàncies nutritives (Rev.). I) Consonant present a Ariany.

Verticals: 1) La mateixa que A. 2) Acció i efecte de mossegar. 3) Casa gran i especialment casa on radica un llinatge o una família nombrosa. 4) Salvatge que menja carn humana. 5) Planta de la família de les liliàcies. Ferro pur combinat amb una quantitat de carboni que adquireix una gran duresa. 6) Oferir preu en subhasta o encant. 7) Conrador d'una rota. 8) Poc freqüent. 9) Consonant.

Test cultural

Supòs que estareu d'acord si dic que aquests dos mesos hi ha hagut una moguda política prou important, tant a nivell regional com a nivell nacio-

nal, i que condicionarà el futur de la nostra regió. I com que hi ha hagut tants de canvis, bo serà refrescar la memòria i així veure com anam de coneixements polítics:

1.- Per començar, quin és el President del Govern Espanyol?

- Felipe González
- Adolfo Suárez
- José María Aznar
- Santiago Carrillo

2.- I el President del Govern de les Illes Balears?

- Cristòfol Soler
- Jaume Matas
- Gabriel Cañellas
- Jeroni Albertí

3.- Encara que sembli per poc temps, el President del PP continua al front del partit a les Balears. Sabries dir qui és?

- Cristòfol Soler
- Joan Huguet
- Gabriel Cañellas
- Joan Verger

4.- A la sessió d'investidura de Jaume Matas com a nou President del Govern Balear, va haver-hi dos parlamentaris del PP que varen abstenir-se de donar-li el vot, com a càstig per la situació interna del PP; un d'ells fou l'eivissenc Joan Marí Tur. Sabries dir quin fou l'altre?

- Maria Salom
- Cristòfol Soler
- Joana Aina Vidal
- Joan Flaquer

5.- A on també hi ha hagut trui és per devers es Consell Insular, a on el pacte de progrés s'està semblant més a una olla de caragols. Amb la incineradora de fons, la Presidenta, Maria Antònia Munar, va cessar de cop i resposta a tots els consellers del PSM. Sabries dir els consellers de cada partit?

- 3 UM, 4 PSM
- 2 UM, 5 PSM
- 1 UM, 6 PSM

- 4 UM, 2 PSM

6.- I ja per acabar, a on també hi ha hagut canvi, ha sigut a la delegació del Govern a on, i crec que per primera vegada a les Balears, hi ha una dona al front. En sabries dir el nom?

- Catalina Cirer
- Rosa Estaràs
- Pilar Ferrer
- Joana Aina Vidal

Refranyer popular

- Per Sant Jaume, raïm a la taula
- Pluja per Sant Cristòfol, bones figues de moro; pluja per Santa Anna, ja és tardana.

- Per Santa Margalida, garrova tenyida

- Per Sant Bartomeu, bona tardor tendreu

Pensaments

- La bellesa, és una tirania de curta durada.

(Sòcrates)

- La lectura, és una conversació amb els homes més il·lustres de segles passats.

(Descartes)

- Les llàgrimes, són la sang de l'ànima.

(Sant Agustí)

- Néixer, és començar a morir.

(Teòfil Gautier)

Solucions

Lletres creuades

Horizontals: A) C B) Cel. C) Cabir. D) Manacor. E) Cosí. Itap. F) Sabater. G) Lacar. H) Ler. I) R.

Verticals: 1) C. 2) Mos. 3) Casal. 4) Caníbal. 5) Ceba. 6) Licitar. 7) Roter. 8) Rar. 9) P.

Test cultural

1.- José María Aznar

2.- Jaume Matas

3.- Joan Huguet

4.- Joana Aina Vidal

5.- 2 UM, 5 PSM

6.- Catalina Cirer

Esports

Tomeu Bauçà Frontera

Hola amics quina calor que torna a fer, avui es termòmetre torna a estar a més de trenta graus, però què hem de fer?, podem tornar a sa piscina que com que ara els capvespres no tenc feina, i tenc temps d'anar a fer una volta per es nostre estimat camp, vaig poder veure com feien neta un any més sa Piscina Municipal, esper que quan aquest escrit surti al carrer ja haurem pegat més de dos «capficos».

I com cada any quan arriba s'estiu se solen acabar tots els esports anomenats d'hivern i comencen (gracies a Déu) els anomenats esports estiuencs, com poden esser sa natació, el futbet per els grans i algunes coses més.

Però d'això en parlarem una mica més endavant, perque ara el que pertoca es parlar una mica del que s'ha acabat, que no és altra cosa que es futbol tant d'empresas com el federat, i el futbet dels més petits, una altre esport que també va tancar ses portes va esser es basket femení però, que ho va fer una mica més aviat, ja que se va acabar allà per el mes de febrer.

Començant per els més petits, he de començar donant se més sincera enhorabona a tots els que han fet possible que s'hagi fet aquest equip, començant, com es normal, per els responsables de l'equip,

que com sempre en el futbet d'iniciació, tenen al nostre poble un nom propi que es el d'en Pep Alzamora i que aquest any va estar acompanyat per en Pedro Capó, un altre jove que de veritat es sent arianyer perque agafar un equip tant petit pareix molt bo de fer però fins que no hi ets no te n'adones de lo dificil que és dominar un grapat d'al.lots tant petits com el que ell té sa sort de poder entrenar, i esperem que ho pugui fer molts d'anys. Els més petits, al final de sa temporada varen conèixer el gust que dóna guanyar partits, ja que als darrers partits es varen donar els millors resultats de tota sa temporada, ja que varen guanyar un grapat de partits, varen guanyar per dos gols a un al Montuñri, i per un gol a zero al Sant Joan, guanyant d'aquesta manera el seu primer torneig que el que va fer es que l'any que ve aquests nins tenguin unes ganas bojes de tornar a començar.

Per lo que respecta al futbol de penyes, també ha posat punt es primer any d'aquest, diriem projecte, i que per jo ha estat positiu un cent per cent, ja que una serie de jugadors que no tenen sa possibilitat de poder entrenar cada setmana un parell de dies, i que tenen ganas de jugar els dissabtes, han aconseguit fer un equip que molts donaven com a flor d'estiu però que al cap i a la fi ha acabat sa seva primera temporada, i esperem que no sia

sa darrera, i que l'any que ve hi torni a haver dos equips al nostre poble, i ja que parlam dels dos equips del nostre poble hem de parlar de s'equip de segona regional que tal vegada està passant per els pitjors moments en molts d'anys, ja que segons rumors que esper que no sian certs, pot desaparèixer, i que per jo seria primer de tot un disbarat, i segon seria una catàstrofe per els qui hem defensat aquest equip, jo esper que quan aquest numero surti a sa llum poguem dir que l'Ariany està salvat de sa desaparició i que una nova Directiva, o esperem que sa que hi ha actualment es facin càrrec d'un dels patrimonis més grossos que pot tenir un poble, un equip que cada diumenge passetgi el nom del nostre poble per gairabé tota Mallorca, per lo que m'agradaria que l'assistència a sa reunió del passat dissabte, ja que se va haver de desplaçar degut a s'important reunió que va tenir lloc a sa plaça del nostre poble el dia 22, referent a un tema tant delicat com són ses cendres tòxiques, que esperem mai enbrutin el nostre poble (bé aquest no és de lo que jo tenc a parlar), idò el que dèiem, esperem que es pugui dir que hi ha directiva per l'any que ve ja que no ens huriem de quedar sense futbol, ja que com tots podeu saber ses obres de s'enllumenat van per bon camí i segur que quan s'hagi de tornar a començar ja s'hi podrà veure d'allò més bé.

Per acabar de parlar del futbol hem de destacar que un any més ens hem aguantat a sa segona regional ja que es va fer una mitja segona volta impresionant, que ens va col.locar als llocs capdavaters, tal vegada el resultats més importants d'aquest troç de competició varen esser sa victòria davant el Lluçmajor per 6 a 2, el 2 a 0 davant el Porreras i el 2 a 3 davant el Son Cladera, al final se va afluir una mica ja n'hi es podia quedar més amunt ni més avall, per lo que el relax es va fer notar i els darrers partits no varen esser d'allò més lluits.

I ja no me queda més que despedir-me de tots vosaltres demant-vos que si estimau es vostre club penseu que està a punt de desaparèixer, per favor no ho comporteu, a Ariany estic ben segur que hi ha gent que seria bona per a dur el club.

Adeu amics i fins d'aquí a dos mesos si Déu ho vol.

Sa farola

- Com anam Francina?
- I com ha d'anar? amb tot aquest «caliportal» que hi ha montat.

- I què hi ha?

- Què no ho veus amb aquesta endomaçada de lletreros i banderes negres?

- Això deven ser al.lots que les han posades, deven jugar a pirates.

- De pardala, en lo alçurada que està sa gent, o no anares a sa plaça a escoltar a n'aquell metge des GOB?

- De res me vaig tèmer. Que hi ha de tornar haver eleccions que venen a predicar?

- Eleccions!!! pots pensar si hi ha eleccions, ara vénen a predicar perquè n'hi ha que diven que han de dur ses cendres a Ariany.

- I com les han de dur?

- En camions.

- I què no veus que per dins Ariany no podran passar, i tú com ho saps a tot això?

- Per segons quines botigues hi ha lletreros, no, i si tú en vols posar cap el pots anar a comenar i vendre a posar-t'ho a ses persianes; que no has vist a ses meves quin un de més gros que me n'han posat?, jo vaig firmar i ja veus, m'han posat això.

- Reputes de lletreros!!! Però i aquestes cendres què tenen?

- I jo que te de dir, diven que són dolentes, mos empestaran s'aigo i llavonces sa pastura no serà bona.

- Tampoc no hi deu haver tant per tant.

- També n'hi ha que diven que quan faci vent sa cendre anirà per ses teulades, i de ses teulades a sa cisterna i ja me diràs.

- Trob que estàs molt documentada, què ets de sa comitiva tú?

- No, però tenc un parell de cortons de terra per Son Huguet i ja pas una bona pena!

- Idò qualque cosa han de fer en so fems, si el cremen tanmateix fan cendres. No crec jo que sigui tan dolent com tu dius.

- Saps si hi tenguessis part interessada...

- Però a n'això de ses cendres que no les mesclen en ciment i queda apilotat?

- Sí, però qualque cosa se filtra.

- Lo que hem de fer tots es separar lo recicable de lo que no ho és. Tú tant de

protestar iestic segura que no has tirat cap botella a n'es contenidor verd i cap paper a n'es blau, és per aquí que hem de començar.

- Però a n'això ja ho separaran ells, per qualque cosa pagam.

- I uns collons! sa caritat comença per un mateix.

- Tanmateix no hi ha ningú que ho faci.

- I amb aquest so l'enterram, llavonces no remuguis si te duen ses cendres.

- Seria raro que no estassis a favor.

- Jo no estic a favor de res que me pugui esser dolent i com que tampoc no vull creure tot lo que me diven, abans de dir si estic a favor o en contra me vull informar.

- No importa t'informis, ja està ben fet i molts de millons que hi ha per enmig.

- Què hi has fet llum tú?

- No, però...

- Idò alerta amb lo que dius perquè et poden denunciar per «injúrias y calumnias».

- Me pots sermonetjar tot lo que vulguis jo no amollaré i t'assegur que si mos duen ses cendres aquí, en fotrè una carretada damunt sa plaça.

- Ai de pardala, i que aclariràs fent

aquests dois, ben poques feines deus tenir per anar a perdre es temps d'aquesta manera.

- Es que jo ja no sé com te parlat d'aquest tema...

- Perquè sabs que som s'única persona que t'escolta, perquè fa mal parlar amb una persona que sempre vol tenir sa raó. I en dir una cosa ho has de sebre ben cert, no has d'escampar murta sense importar-hi.

- Bé, bé... ho podem deixar anar, i ara que parles de murta, què m'en dius del Corpus?

- A tú no te sab greu lo del Corpus, lo que te sab greu és no haver pogut dur ses barbades i es cordoncillo perquè tothom el te ves, jo que tenia ses hortensies ben florides!, però ho hem d'entendre, don Bartomeu no pot donar a basto.

- T'assegur que hem acabat a no res, si mon pare aixecàs es cap se tornaria morir! ni llorer per sant Josep, ni processó per el Corpus,... no sé com acabarem.

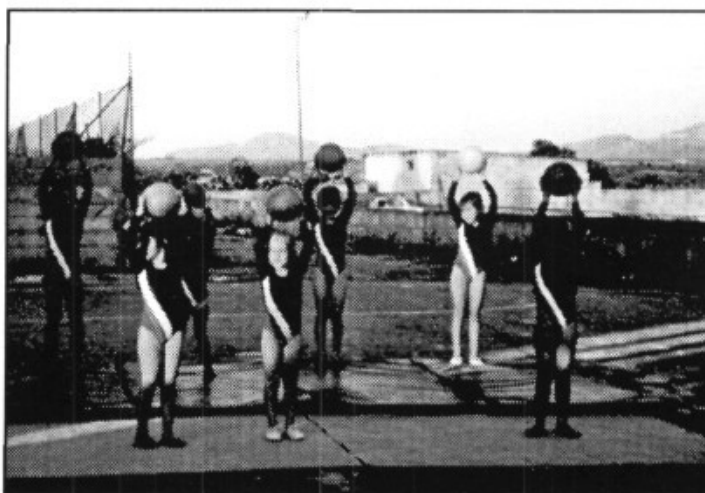
- A l'infern acabarem tots, i ben cremats.

- Sí i en ses cendres damunt.

- Bé ho podem deixar anar perquè tanmateix no mos mourem des mateix redol.

- Ben fet, fins en tornar.

Gimnàstica rítmica

Un grup de set nines del curs de gimnàstica rítmica fent una demostració a l'escola d'Ariany endavant!